

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Altså, det var en socialdemokratisk ledet regering, som anbefalede udvidelsen. Det er os, der har haft samarbejde med Rumænien og Bulgarien. I min egen ministertid havde vi et fremragende samarbejde på miljøområdet. Noget af det første og mest deprimerende, den nuværende regering gjorde, var at afbryde samarbejdet med Rumænien og Bulgarien, afbryde alle de projekter, hvor vi ikke selv kunne hente lidt profit hjem ved, at vi så slap for at gøre så meget på klimaområdet f.eks.

Jeg synes, det er deprimerende at høre fru Antonsen, uanset om det er her eller andre steder, hele tiden yppe kiv mellem de partier, der står bag den danske europapolitik. Det tjener ikke noget som helst formål med den her, synes jeg, lidt primitive polemik. Vi har været positive over for Rumænien og Bulgarien fra dag et. Vi har samarbejdet med Rumænien og Bulgarien, men efter at have læst Kommissionens rapport sidste år sagde vi: Lad os nu afvente den endelige indstilling fra Kommissionen, også for at være med til at lægge pres og støtte de progressive kræfter. Det har vi forklaret; Præsidiet har været i Rumænien, og vi andre har haft mange kontakter både med rumænske og bulgarske venner. Jeg tror, der er fuld forståelse for, at det har været den danske holdning.

Nu er det altså afklaret, og nu er glædens dag kommet, og selv fru Charlotte Antonsen vil ikke kunne ødelægge min glæde denne dag.

Formanden:

Tak til hr. Svend Auken. Så er det hr. Morten Messerschmidt som ordfører.

Morten Messerschmidt (DF):

Vi behandler i dag L 26, som jo er en genfremsettelse, og Dansk Folkeparti var faktisk meget begejstret, da man valgte at trække forslaget tilbage i sidste samling og afvente Kommissionens rapport for at fordybe sig i tingene, for at finde ud af, hvordan forholdene i Bulgarien og Rumænien var, og først på den baggrund reelt træffe beslutning om, hvorvidt man kunne tilslutte sig, at udvidelsen skal finde sted i 2007 eller 2008.

Jeg vil godt starte med at sige, at for Dansk Folkeparti er det fuldstændig uforståeligt, hvordan man kan indlede et optagelsesforløb, en forhandling om medlemskab af EU med, at man på forhånd, inden man ved, i hvilken retning for-

handlingerne vil udvikle sig, inden man ved, hvilke problemer der vil opstå i fremtiden, lægger sig fast på en dato – og at man ikke bare lægger sig fast på en dato, men at man også lægger sig fast på et resultat.

Kl. 14.30

Jeg er fuldstændig uforstående over for, hvordan man kan indgå i sådan nogle forhandlinger, hvor man har sagt, at Bulgarien og Rumænien selvfølgelig skal med senest ved indgangen til 2008, uden reelt at vide, hvordan afslutningen af de mange kapitler i optagelsesforhandlingerne vil udvikle sig. Vi kan jo altså i dag se, at der er markante problemer i de to lande.

Det er helt klart, at vi i Europa har en fordel i at samarbejde. Vi har en fordel i at udveksle erfaringer, i at slå pjalterne sammen, når det kommer til større internationale spørgsmål. Det er en grundlæggende god idé at arbejde sammen på nogle centrale områder. Men for at et sådant samarbejde kan fungere, er man nødt til at stille nogle basale krav til de lande, som indlemmes i samarbejdet. For os at se og i øvrigt også for Kommissionen lever de to lande, som vi taler om, altså ikke op til de basale kriterier.

Den rapport, som vi har fået fra Kommissionen, vidner i den grad om, at man anerkender, at det var en fejl på forhånd at love medlemskab fra 2008. Det er jo et stort lapperi på de mange problemer, som man reelt har med de to lande, men som man ikke kan gøre noget ved, fordi man har lovet landene medlemskab. Det er det afgørende problem, som EU har skabt, og det er et problem, som vi i Dansk Folkeparti ikke bare sådan er villige til at tage på os.

Vi vil ikke stemme for de to landes medlemskab i 2007. Hvorfor så ikke det? Man kunne jo også stille et andet spørgsmål: Hvorfor har Kommissionen ikke taget sin egen udsendte repræsentant i Bulgarien og Rumænien, hr. Klaus Jansen, og hans beretninger seriøst i rapporten?

Klaus Jansen, som har været udsendt til særligt Bulgarien, men også har været i Rumænien, har tilkendegivet, at der i Bulgarien siden 2001 er blevet begået 100-150 mord af mafiaen, og at ikke et eneste af dem har ført til domfældelse. Det er helt almindeligt, at små virksomheder skal betale beskyttelsespenge for at kunne drive virksomhed, for at undgå at blive ramt af hærværk.

Eurojust påpeger, at justitsvæsenet og de øvrige myndigheder i Bulgarien mere eller mindre er i klørne på mafiaen. Der er ingen, der aner, hvor den landbrugshjælp og strukturstøtte, som